

Resekrönika på väg till Portugal

Här kommer en liten krönika från min och min vän Lenas bilresa ner till Portugal i vår Citroen c1, ni vet en sådan där pytteliten bil som bara är en halv bil. Inte så vanlig hemma i Sverige ännu, men här nere i Frankrike där vi är just nu har den fått träffa många kompisar.

Lite kuriosa hittade vi en sida på nätet där man kunde lägga in sin resväg och bilmodell och sedan beräkna bensinförbrukningen/reskostnaden. Först hittade vi inte vår modell, utan lade in en standard vanlig småbil och fick ett pris. Sedan hittade vi Citroen c1, men med en större typ sportmotor, genast sjönk bränslekostnaden med en tredjedel. Men, sedan hittade vi just vår bilmodell med den miljöklassade motorn, bränslekostnaden sjönk ytterligare med en tredjedel och det blev ju i princip gratis att åka för två personer. Ja, billigare för miljön också förstås.

Citroen c1 är för övrigt den enda bil som vid verkligt bruk drar mindre bränsle än vad tillverkaren uppger i specifikationerna, den drar väl ungefär så lite per mil som andra bilar drar mer än tillverkarnas uppgifter.

Citroen c1, Packad för två personer i ett halvår med allt som behövs för stads- och friluftsliv. Den tjusiga rödvitrandiga skylten skulle visst behövas i något land om det stack ut baktill på bilen. Tyvärr åkte vi ifrån den i tyskland och kommer inte ihåg vilket land den behövdes i. Det kanske visar sig... Annars visade det sig i dag att nummerskylten baktill skulle synas, vilket två spanska polismän upplyste oss om under det att de skrev ut böter sedan de stoppat oss. Kostade 100 euro Lösningen var sedan att ta loss nummerplåten från bilen och tejp fast den på cyklarna så den syntes. I stället för en rödvitrandig skylt har vi nu alltså en upptejpad nummerskylt prydligt baktill och allt är frid och fröjd för vidare färd.

En granne hemmavid undrade en gång om jag inte skulle ha en större bil som alltid lastar så mycket i den. Varför det? - Den rymmer precis allt jag behöver och ofta mycket mer. Vid det tillfället: två vindsurfingbrädor, två master, tre-fyra segel, två bommar, en säng komplett med madrass(!), fullständig campingutrustning, kläder och skor för skog och mark och mycket, mycket mer. Bilen var knappt halvfull. Varför en större bil? Självt åker han omkring i en jämförelsevis helt enormt stor Skoda Felicia och jag har aldrig sett honom lasta mer än sig själv i den.

Lastutrymmet får anses fyllt till 2/3

Resan är annars ställd mot Portugal och Algarvekusten för ungefär sex månader nu över vintern. Både Lena och jag har hyrt ut våra boenden hemmavid i andra hand under tiden. Resplanen består i "Algarve" och "småvägar söderut". Algarve är Portugals sydkust och småvägarna hittar vi allt eftersom utan bestämd resväg.

Just nu har vi varit på rull i ungefär två veckor och i går kom vi fram till medelhavet vid Frankrikes sydostkust, närmare bestämt vid Cap de Agde. Vädret har varit strålande sol och vi har ömsom tältat och ömsom sovit hemma hos folk som hyr ut sina boenden genom Airbnb. Airbnb är en nätbaserad tjänst där man söker upp ett boende i den trakt man önskar övernatta, bokar och betalar via nätet och sedan åker man hem till vederbörande sedan denne bekräftat bokningen och sover över i dennes egna hem som denne hyr ut typ ett rum, eller en del i. Utbudet är stort och varierar mellan slott och koja, liksom priserna. Ofta ingår tillgång till kök, tvättmaskin, frukost, sängkläder, handdukar mm.

Trevliga människor har vi mött längs vägen på detta sätt, just nu bor vi två nätter på övervåningen i en lägenhet centralt i Agde. Fullt möblerad inklusive allt lösöre en människa normalt har i sitt hem, dessutom en egen katt som kommer och går som den vill upp till oss genom kattluckan och bara älskade att sova med oss i sängen i natt :-)

Resans första tältnatt blev annars i Gränna hemma i Sverige under ett stort träd vid Vätterns strand. Ovanför strandbrinken växte typ ett bortglömt äppelträd, dignande av de godaste äpplen.

Kvällsbestyr utanför tältet vid vätterns strand i Gränna. En helt ljuvlig och varm oktoberkväll i lä av en solvärmd strandbrink och den nedgående månskäran vid horisonten hälsar dagens slut.

Några tältnätter senare slog vi läger i en tysk bok- och ekskog. En kvällspromenad i skogen avslöjade sedan en viltåker med ett jaktorn strax intill. Åkern var uppbökad av vildsvin och full av färska klövtramp. Hm, hela skogen var närmare bestämt uppbökad av vildsvin, bökade ”plogfåror” i långa rader i markens prasslande och tjocka lövtäcke av nedfallna höstlöv avslöjade detta.

Typisk tysk vildsvinsskog i aftonens sista strålar

Lena blev skeptisk, men vi hade redan slagit upp tältet och nattmörkret föll snabbt, så vi ställde in oss på en spännande natt. Och det blev det förstås, med snustorra löv som ljudligt prasslade så fort något rörde sig i skogen. Varje ekollon som föll orsakade en ljudsensation när de studsade ner genom grenverket och landade i ett prassel på marken. Ja faktiskt så prasslade det till och med när det föll enskilda löv. Sedan kom antagligen en hjort förbi helt nära, en uggla hoade och så kom de vi väntat på: bökande vildsvin. Så nära tältet som kanske tio meter. Vi såg ju förstås inget eftersom det är tämligen mörkt i en sådan skog om natten, men jag kan ju inte påstå att vi sov helt ostört. Citat från Lena ”Det måste ju vara en jättegalt här utanför nu eftersom den vågar gå omkring ensam i skogen”. På morgonen hade hon kramp i vaderna efter att ha legat på helspänn och lyssnat hela natten. Puh! Ja, jag håller väl också på sätt och vis på att hämta mig nu efter den natten :-)

”Innan vi tältar i en vildsvinsskog igen skall jag läsa på om vildsvin” sade Lena.

Mörkret faller; dagen avslutas med en stilla stund i tältet, eller snarare en posering för fotografen :-) Vi kröp sedan in båda två, släckte, somnade och vaknade sedan av det tyska djurlivet. En natt att minnas :-)

Nästa natt hade vi kommit ner till Frankrike och sov hemma hos en fransk polis i hans hus i en liten by på landsbygden och fick sova gott och vakna lugnt och skönt i lagom tid till en tupp som gal utanför.

Annat från resan är att google maps gps-funktion, förutom att den gärna vill guida en ut på de största betalmotorvägarna, verkligen kan konsten att hitta de allra minsta vägar genom både historiska stadskärnors allra minsta och mest vindlande gränder, och landsbygdens mest obskyra småvägar förmodligen ingen svensk någonsin tidigare åkt på. Så smala att det inte går att mötas ens två c1-or och så fulla av gropar att man får stiga ur bilen för att se hur man egentligen skall komma förbi.

Tydligen hade jag aldrig sett en äppelodling förut, men efter att ha passerat genom en bondgård på en sådan småväg uppenbarade sig små tuktade pelarformade äppelträd, vart och ett helt otroligt dignande av äpplen, och i ett helt otroligt antal träd i helt otroligt långa rader över helt otroligt stora fält. Japp, detta var uppenbarligen en äppelodling :-)

Innan resan funderade vi mycket på om vi skulle skaffa en husbil, men så här lite in i resan inser vi ganska tydligt att det var helt rätt att packa lilla c1-an, vi hade helt enkelt fått logistiska problem med en husbils fysiska yttermått då vi reser på detta vis och det är så här vi ville åka: ta oss tid och se lite av varje längs vägen, företrädesvis på småvägar. I går hittade vi en enda parkering här utanför där vi bor, knappt lilla c1-an fick plats. Husbil?

Ja, men i dag går resan vidare: vi korsar längs Pyrennerna från franska medelhavskusten ut till atlantkusten, antingen på franska- eller spanska sidan bergskedjan. Berg jag alltid velat se :-)

Ja just, i går badade vi i medelhavet. Detta på en lång och bred sandstrand så full av stora och vackra snäckskal att man kunde inte annat än att bli glad och skratta åt den enorma mängden.

Nu, när denna krönika avslutas, är vi alltså nere i Spanien dit vi kommit över Pyreneerna via Andorra, som visade sig vara ett taxfree shoppingland. Tänka sig, mitt uppe i bergen. Men mer om detta i någon kommande resekrönika.

Vänliga Hälsningar från slingrande vägar
Fredrik Karlsson